БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА
06-12-2021
JN2-02-07-1-148-6/20

Broj: S1 3 U 035109 20 U
Sarajevo, 01.12.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja BONIDO d.o.o. Novi Grad, kojeg zastupa punomoćnik, Saša Grubež, advokat iz Banja Luke, protiv zaključka broj: JN2-02-07-1-148-5/20 od 13.02.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 01.12.2021. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se zaključak Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka broj: JN2-02-07-1-148-5/20 od 13.02.2020. godine i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50 KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom tuženog, Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka broj: JN2-02-07-1-148-5/20 od 13.02.2020. godine odbačena je, zbog nenadležnosti, žalba tužitelja izjavljena zbog šutnje ugovornog organa MH Elektroprivreda RS MP a.d. Trebinje, ZP Elektrokrajina a.d. Banja Luka i odbijen je zahtjev za naknadu troškova zastupanja.

Protiv prednjeg zaključka, tužitelj je blagovremeno podnesenom tužbom pokrenuo upravni spor zbog povrede pravila postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe navodi, da je dana 18.12.2019. godine izjavio žalbu protiv ispravke obavještenja o nabavci od 16.12.2019. godine, te obzirom da ugovorni organ nije donio odluku po žalbi, niti je poslao bilo kakvo obavještenje u vezi sa žalbom, to je izjavio žalbu zbog šutnje ugovornog organa. Ukazuje, da ZJN nisu propisane posljedice u slučaju nepostupanja ugovornog organa, na ova pitanja se shodno primjenjuju odredbe ZUP-

a, a u skladu sa članom 117. ZJN. Smatra, da se u skladu sa odredbom člana 28. stav 2. i 234. stav 1. ZUP-a, u konkretnom slučaju, radi o šutnji uprave. Ukazuje, da navodi tuženog da je Agencija za javne nabavke nadležna za praćenje postupaka javnih nabavki, ne utiče na nadležnost tuženog na postupanje, kao drugostepenog organa u konkretnom slučaju. Tužitelj dalje ističe, da nije u nadležnosti Agencije da donosi odluke po žalbama, odnosno da je to isključiva nadležnost tuženog, kao i da isti zanemaruje činjenicu da je članom 208. stav 3. ZUP-a propisano, da ako nadležni organ protiv čijeg je rješenja dopuštena žalba ne donese rješenje i ne dostavi ga stranci u zakonskom roku, stranka ima pravo izjaviti žalbu nadležnom organu kao da je njen zahtjev odbijen. Navodi da, u konkretnom slučaju, postoji presumpcija da je zahtjev odbijen, uslijed čega je i izjavio žalbu i nije tražio praćenje postupka, već donošenje odluke u skladu sa zakonom. Konačno, tužitelj predlaže da se tužba uvaži, osporeni zaključak poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak, te tužitelju naknade troškovi postupka, prema priloženom troškovniku.

Tuženi, Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka i ugovorni organ MH Elektroprivreda RS MP a.d. Trebinje, ZP Elektrokrajina a.d. Banja Luka su predložili da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10-u daljem tekstu ZUS), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga.

Iz stanja spisa proizilazi, da je pobijanim zaključkom odbačena, zbog nenadležnosti, žalba tužitelja, izjavljena radi nedonošenja prvostepenog rješenja u zakonskom roku (šutnja uprave). Naime, iz podataka u spisu proizlazi, da je ugovorni organ dana 16.12.2019. godine objavio ispravku obavještenja o nabavci broj: 741-1-1-108-8-226/19, protiv kojeg je tužitelj izjavio žalbu dana 18.12.2019. godine. Tužitelj je potom dana 16.01.2020. godine podnio žalbu tuženom zbog šutnje uprave u kojoj je naveo, da ugovorni organ nije donio odluku po žalbi, niti je tužitelju poslao bilo kakvo obavještenje u vezi s istom. Odlučujući o žalbi, tuženi je dana 13.02.2020. godine donio osporeni zaključak kojim je žalbu odbacio zbog nenadležnosti. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog zaključka, jer je zaključio da se u konkretnom slučaju radi o nadležnosti Agencije za javne nabavke.

Ovo sudsko vijeće nalazi, da je ovakvo postupanje tuženog nepravilno i nezakonito. Naime, nezadovoljstvo tužitelja zbog odluke tužene prizilazi iz činjenice, što ugovorni organ nije donio odluku povodom žalbe izjavlje na ispravku obavještenja o nabavci, niti je žalbu proslijedio tuženom radi odlučivanja o istoj. Na ovu činjenicu, ukazano je i tužbenim prigovorom, koji je po ocjeni ovog suda, osnovan.

Dakle, evidentno je, da je, u konkrentom slučaju, tužitelj nezadovoljan zbog nedonošenja odluke od strane ugovornog organa, zbog čega je i uložio žalbu kojom je zahtijevao razmatranje iste u skladu sa odredbom člana 234. ZUP-a.

Kako to iz stanja spisa proizlazi, tužitelj je izjavio žalbu protiv ispravke obavještenja. Odredbom člana 100. stav 1. Zakona o javnim nabavkama je propisano da je ugovorni organ dužan, u roku od pet dana od dana zaprimanja žalbe, utvrditi blagovremenost, dopuštenost i da li je žalba izjavljena od ovlaštenog lica, stavom 2.

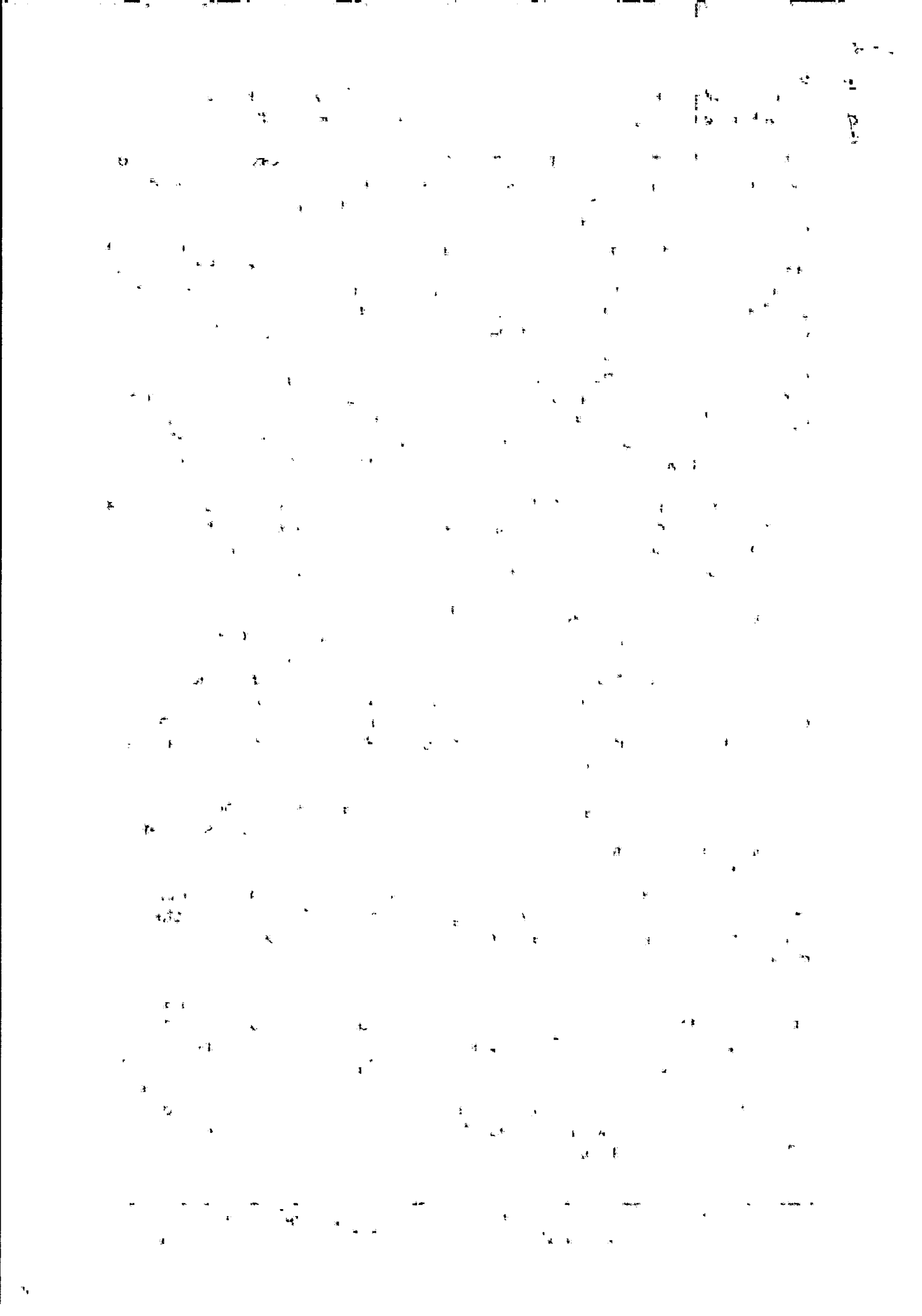
je propisano, da ako ugovorni organ utvrdi da je žalba neblagovremena, nedopuštena ili izjavljena od neovlaštenog lica, odbacit će je zaključkom.

Protiv ovog zaključka, žalitelj ima mogućnost podnošenja žalbe URŽ-u i to u roku od 10 dana od dana prijema zaključka. Stavom 3. istog člana je propisano, da ako je žalba blagovremena, dopuštena i izjavljena od ovlaštenog lica, ugovorni organ, razmatrajući žalbu, može utvrditi da je ona djelimično ili u cijelosti osnovana i svojim rješenjem ispraviti radnju, preduzeti činjenje ili može postojeću odluku ili rješenje staviti van snage i zamijeniti je drugom odlukom ili rješenjem, ili poništiti postupak javne nabavke, te o tome obavijestiti učesnike u postupku javne nabavke na način određen ovim zakonom, u roku od pet dana od dana prijema žalbe.
Odredbom člana 100. stav 4. ZJN je propisano, da se protiv rješenja ugovornog organa iz stava 3. ovog člana, može izjaviti žalba URŽ-u, putem ugovornog organa, u roku od pet dana od dana prijema rješenja, a stavom 5. je propisano, da ako ugovorni organ postupajući po žalbi utvrdi da je žalba blagovremena, dopuštena i izjavljena od ovlaštenog lica, ali je neosnovana, dužan je u roku od pet dana od datuma zaprimanja žalbu proslijediti URŽ-u, sa svojim izjašnjenjem na navode žalbe, kao i kompletnom dokumentacijom u vezi s postupkom protiv kojeg je izjavljena žalba.
Odredbom člana 109. stav 1. ZJN je propisano, da URŽ po zaprimanju žalbe utvrđuje blagovremenost, dopuštenost te da li je žalba izjavljena od ovlaštenog lica, dok je stavom 2. propisano da kada URŽ utvrdi da je žalba blagovremena, dopuštena i izjavljena od ovlaštenog lica, nastavit će razmatrati žalbene navode.

Tužitelj je izjavio žalbu protiv ispravke obavještenja o nabavci, a koje pravo na izjavljivanje žalbe je propisano odredbom člana 101. stav 1. tačka a) i rok za izjavljivanje iste je najkasnije sedam dana prije isteka roka za podnošenje zahtjeva za sudjelovanje ili ponuda u odnosu na podatke iz obavijesti. Imajući u vidu navedeno, jasno je, da su ugovorni organ i tuženi, bili u obavezi postupiti u skladu sa citiranim zakonskim odredbama, te da je pogrešan zaključak tuženog, da se u konkretnoj situaciji ima primjeniti odredba člana 92. stav 3. ZJN koja reguliše nadležnost Agencije za javne nabavke BiH.

Dakle, u konkretnom slučaju je evidentno da u postupku koji je predhodio donošenju pobijanog zaključka, tuženi nije pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje niti je pravilno primjenio materijalno pravo, a što je za posljedicu imalo donošenje nezakonite odluke.
Slijedom prednjeg, ovaj sud je tužbu uvažio, osporeni zaključak poništio i predmet vratio tuženom na ponovno odlučivanje. U ponovnom postupku tuženi će postupiti po naprijed navedenim uputama ovog suda, utvrditi odlučne činjenice i donijeti zakonitu odluku.

Odlučujući u zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka, ovaj sud je našao da tužitelju pripada pravo naknadu troškova ovog spora, a koji se sastoje od naknade za sastav tužbe uz troškove PDV-a. Odluku o troškovima postupka sud je donio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, uvažavajući zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 877,50 KM, koje je isti iskazao u tužbi. Obzirom da su troškovi izazvani postupanjem tužene, te je sud troškove dosudio primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS“, broj: 68/05).

Dosuđeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM, troškove paušala u iznosu od 150,00 KM i naknade na ime PDV-a od 17%, u iznosu od 127,50, uzimajući u obzir da je punomoćnik tužitelja dostavio dokaz da je obaveznik PDV-a, što ukupno čini dosuđeni iznos od 977,50 KM.

Imajući u vidu navedeno, Sud je primjenom odredbi člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH," broj: 19/02 do 74/10) odlučio kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

